

8. Azért bíznak csak tebenned, / Akik ismerik szent neved;
Kik tőled várnak segítséget, / Úr Isten, nem hagyod el őket.
9. Énekeljete az Úrnak, / A Sion hegyén lakónak!
Sokságát cselekedetinek / Hirdessétek el minden népnek.
10. Aki nyilván megkeresi / Az igaz vért, nem felejtí,
A szegény népet ő nem hagyja, / Akiknek kiáltását hallja.
11. Én Uram és én Istenem, / Tekintsed meg nagy ínségem:
Életemet a gonosz gyötri; / A halál kapuiból végy ki!
12. Dicsérhesselek nagy vígan / A Sionnak kapuiban;
Hadd örvendezzek én szívemben, / Hogy engem megtartál
kegyesen.
13. Kelj fel, Uram, és légy jelen, / Hogy ember erőt ne vegyen;
A pogányokat hívd elődbe, / Ítéld meg erős törvényedbe!
14. Szívükben, Uram, retentsd meg, / Hogy magukat
gondolják meg,
És ismerjék a pogány népek, / Hogy ők is halandó emberek.

” Az elnyomottak menedéke az Úr, menedék a nyomorúság idején. Benned bíznak, akik ismerik nevedet, nem hagyod el, Uram, azokat, akik hozzád folyamodnak. (Zsolt 9,10–11)